

PETROZSÉNY és VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI és VEGYES TARTALMU HETILAP. — MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL.

A lap előfizetési ára:

Egy negyedévre . . . 2 kor.
Fél évre 4 .

Egészévre 8 kor.
Egyes szám ára . . . 20 fil.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Petrozsény és Vidéke” szerkesztőségéhez; az előfizetéseket pedig a kiadóhivatalhoz küldendő.

Hirdetések, valamint nyilttéri közlemények mérsékelt áron számíttatnak.

Szeptember 19.

Örök emlékeztetül jegyezzük föl e napot lapunk homlokára, mindenkor mintaképül a zsilyvölgy nagyon is vegyes ajku lakosságának oly impozáns módon tanúsított, hazafiui lelkesedéssel, minden kételyt kizáró, magasztos ünneplésének emlékeztetőjéül.

Hogy a lefolyt ünnepek fénye leginkább Petrozsényben tündöklött, azt központi helyzete s lakosságának a hazaszeretethez összefort lelkesedése magyarázza.

Nemcsak hogy kivilagitották ablakaikat, mely időben a nép ezrével hullámozott az utcákon, az isteniszteletek alatt bezárták boltjaikat és fellobogozták házaikat, hanem az ünneplés minden mozzanatában részt vett a lakosság minden rétege kor és nem különbség nélkül.

A templomokban buzdító, lelkesítő beszédekben méltatták Kossuth Lajos érdemeit a felekezetek lelkészei. A község diszközgyűlésén a nagytermet szüntől megöltözött közönség előtt Dr. Rosenberg Ignác ügyvéd oly remek beszédben esetezte Kossuth pályáját, hogy az országban ez alkalommal elmondott beszédek közt a legelső sorába helyezhetjük.

A nagyközönség által az esteli órákban rendezett műverseny keretében Gróf Toldalagi Samu mondott magas szárnyalású filozófiai eszmékben gazdag beszédet; Kossuth Lajost mint a hazaszeretet megtestesült ideálját állítván a hallgatóság elé. A diszvacsorán pedig — melyen több mint kétszázan vettek részt, igen sokan nők is — Priváry Géza gymnasiumi igazgató történelmi viszapillantást vetett a Kossuth felleptét megelőző korra, s ebből vezette le az elért nagy eredményeket. Beszédét folyton megújuló helyeslés és szűni nem akaró élténzés szakitotta meg.

Büszkeséggel tekinthet Petrozsény lakossága a térfakra kik tudásukat és egész lelkesedésüket öntötték e beszédekbe. Legnagyobb sajnálatunkat fejezzük ki, hogy nyomdai akadályok miatt az ünneplés méltó leírását s az összes beszédek azonnal nem közölhetjük. Ez alkalommal adjuk azon beszédek, melyeket megszerezhetünk s a vidéken lefolyt ünnepek leírását. A tőlünk nem függő mulasztásért és késedelemért pedig elnézést kérünk.

Gróf Toldalagi Samu díszszonoklata.

(Folytatás.)

Az ő nagyságával szemben egy érzés, a kegyelet érzése fog el minden magyar szívet, lelket, mivel az ő nagysága a nemzeti aspirációk szolgálatában alakult ki és azokkal annyira, oly teljesen összefort, hogy azokkal csak nőhet, — mert hiszen minden nemzeti siker az ő dicsőségét, az ő érdemét még tündöklőbbé teszi.

A nemzet kegyelete, melylyel Kossuth Lajos emlékének áldoz: sugár, mely beanyozza a nemzet újjá-

alakulásának küzdelmét a dicsőség fényével — sugár, mely tündöklésével bevilágítja a hazafiui kötelesség teljesítés nehéz útját — és világít nekünk, hogy azon törjünk előre, mert az vezet a célhoz, a nemzeti ideálhoz, mert ez juttatja, mert csak is ez juttathatja a nemzetet erőhöz, hatalomhoz — és mert csak ez juttathat bennünket is egykor szentelt helyhez a kései utódok szívében.

Ezt érzi minden polgára a honnak, és ezért áldoz mindenki a hála és elismerés koszorújával Kossuth Lajos emlékeztetének.

E kegyelet tiszta. Nem sért semmi nemű érzelmét — nem nézi Kossuth Lajos működésének egyes mozzanatait, hanem azon lángoló hazaszeretetre tekint, mely az ő érdeműs életének minden tettéből felénk ragyog és melynek korszakalkotó fénye, varázsa, beláthatatlan időkig fog még világítani a hont szerető szíveknek!

E kegyelet általános. Hiszen még a küzdelem izzó hevében is meghajoltak e lángoló hazafiság előtt még azok is, a kik egyes politikai ténykedéseit a leghevesebben, a legélesebben támadták és ítélték el. Mindnyájan magyar honpolgárok, osztatlan lelkesedéssel adózunk a nagy hazafi emlékének — mindnyájan, kivétel nélkül ünnepeljük ő benne a földi erények egyik leg-szebbjének, a hazaszeretetének nagy fiát.

E kegyelet megnyilatkozása: a hány szív van, annyi féle képen dobog feléje, — de e megnyilatkozások mindegyike tiszta és teljes, mint a minő tiszta. és teljes az előttünk szent célul kitűzött nemzeti ideál.

Nem emelem ki az ő honért vívott küzdelmeinek érdemeit.

Át mentek már azok a köztudatba.

Olyanok e vívmányok, melyeknek szolgálatában állott reánk nézve, mint a mindennapi kenyér, — olyanok mint az éltető levegő: el sem képzelhetjük, hogyan élhetnénk nélkülük.

Szabadság!

Egyenlőség!

Erős, hatalmas, boldog Magyarország!

Ezen ideálok mind egy szent eszmében, egy szent érzésben, a hazaszeretethez egyesülnek és így működnek bennünk és mi nem hogy áldásosan, nem hogy boldogul — de még tisztességgel sem működhetnénk, élhetnénk nélkülük!

Kossuth Lajos ünneplése tehát —!— a hazaszeretet cultussa.

A haza szeretet cultussa pedig minden előtt meghajol mi állami létünk biztosítéka! Mi is meghajolunk —!— közjogunk, állami létünk, boldogulásunk minden biztosítéka előtt. Ily biztosíték: a szent korona, a dicsőséges uralkodó ház iránti törhetlen hűség és ragaszkodás, — mely alkotmányos életünk sarkköve; — és ily biztosíték: a nemzeti ideál szolgálatában álló, a nemzet jóvoltáért élni és halni kész polgári erény.

Egyik a másikat feltételezi — egyik a másikat ki nem zárhatja, — mivel egyik a másikat nem nélkülözheti soha. Mindkettő egyet szolgál — a hazát. Mindkettőnek egy a lényege — a hazaszeretet. E két érzés a magyar szívében egy!

A mai nap osztatlan lelkesedését táplálja azon tanúság, melyet belőle meritünk.

Legyünk sovínisták!

Mintha látnám, hallanám e rosszul is felfogható kifejezésre megütközés, a megdöbbenés szavát — és mégis —!— ismétlem a hon minden polgárának, — legyünk sovínisták. Szeressük hazánkat, — nemzetünket minden

önzés nélkül, — szolgáljunk neki — önmagáért. Minde-nikünk a maga körében — kötelmeink pontos, lelkiismeretes teljesítése által. Nem keshetünk tovább — érzi ezt mindenki — hangot ad e szükségességek mindenki — legutóbb Kassa nagy Püspöke szolal meg, hogy elérkezett az utolsó órája az ébredésnek — a mivel vádolnak: szolgáljunk rá!

Sok még a tenni való — s a nemzeti ideál szollit. A közszolgálat, a haza szolgálata, ha önzetlen — az opportonismustól való idegenkedésünk dacára is: dús jutalmat ad, — de ha az anyagiakban áldozatot is igényel — és ha megfogható kárpotlást nem is ad: jutalmát önmagában, a teljesített kötelesség tudatában feltétlenül bírja, és ezt tőlünk el nem rabolhatja senki és semmi sem! És ha bukunk kellene is érte — csak előre! bukásunk a nemzeti vértanúság apotheosisának csillaghullása lesz.

Megérdemli tőlünk szeretetünk, odaadásunk teljét ami édes anyánk — e szép haza, „mely ápol s eltakar” s melyen a nagy világon e kívül nincsen számunkra hely! — A ki nem hiszi —!— menjen és próbálja meg! —

Talál-e még egy ily hazát, — talál-e a világon még valahol egy második Magyarországot!?

A mit a nagy hazafiak, a mit Kossuth Lajos titáni küzdelme örökül hagyott —!— első legyen nekünk és mindenek fölött: a haza!

Dicső ösök honszerelme virraszt felettünk — fogadjuk meg, hogy epigonok — keres utódok nem leszünk. Ha nem is véshetjük be hazaszeretettünket érzébe — be véshetjük azt bizonynyal munkás életünk példájával a jövő nemzedék szívébe és így közvetítve a szent örökséget a távoli jövőnk: éreznél maradandóbb helyre vésődött hatásunk.

Ez a névtelen hősök criteriuma, — de enyészhetlen dicsősége és jutalma is!

Kossuth Lajos honszerelme ily módon legyen kincsévé mindnyájunknak, ily módon lelkesítsen bennünket tette, kötelmeink hű teljesítésére.

Ez a termékeny hazafiság, minden egyéb csak pusztá hang és tartalom nélküli hivalkodás.

Ez az igazi szabadság, a nemzet fennállásának biztosítéka: nem kötelez csak a jéra — nem kényszerít arra a mi meg nem engedett, a rosszra.

Ez a boldog jövőnek biztos záloga. Ez a nemzeti ideál — ez a cél — ez a magyar szívek vágya.

Nemzetünk gondviselő Istene ehhez bizonynyal megadja kegyelmét az azt keresőknek és — és bizonynyal nem sir majd akkor oda át — nem sir nemzetéért Kossuth Lajos!

Előre —!— az Isten is segít — „csak a gyenge csügged — az erőss megállja!”

Mennyi küzdelem áll előttünk — mennyi munka vár reánk.

Az elismerés és hála ez ünnepe edze meg erőinket a küzdelemre — honszeretet illesse szíveinket, tetteinket a munkára melylyel adózunk a haza érdekében egyszerien: kötelesség!

—!— Dicsőség hazánk nagy fiának emlékére! Koszorunk képere és azután, a hazafiui érdem nagy példait követve — előre!

Leteszem a jelen nemzedék koszorúját Kossuth Lajos képere — belefotunk hálánkat — belefotunk elismerésünket — belefotunk egész honszerelmünket — belefotunk a törhetlen reményt, hogy a jövő nemzedék a honfenntartó eszmék szent örökét épen átveszi és sértetlenül megörzi. Amen! — Ugy legyen! —

Éljen a haza!

FERENCZ JÓZSEF KESERŰVIZ

az egyedül elismert kel-
lemes ízű természetes
hashajtószer.

Leitner József ünnepi beszéde az izraelita templomban.

Ájtatos halgatóm!

Jezsás proféta ime elmondott szavaival lehet jellemezni azon időszakot, midőn egy évszázaddal ezelőtt az Ur újból kinyilatkoztatta magát a magyar nemzet előtt és leküldte a magyarok mesiasát Kossuth Lajost ember alakban a földre. Mert vessünk vissza egy rövid pillantást azon szomorú korszakra mikor az a profétai ihlettől áthatott nagy hazafi először napvilágot látott s látni fogjuk, hogy milyen szomorú helyzetben volt akkor Magyarország.

Mély sötétség borította az egész földet, hogy sinit a nép egy idegen zsarnok uralom rabigája alatt, mely lábál tiporta ősi jogainkat megfosztva minden szabadságtól békora verve a szabad szó, a szabad sajtót; szóval, mindenhol csak sötétség és elnyomatás.

És ekkor feltűnik egy ragyogó csillag a magyar láthatáron, a mely sugaraival bevilágított az egész művelt világnak, nemzetek és királyok indultak az ő fénye után, azonban fényt és dicsőséget hozott a magyar nemzetre.

Hogy mi volt nekünk Kossuth Lajos és mit cselekedett a magyar nemzet érdekében, azt egy rövid beszéd keretében részletesen elmondani képtelen lennék, de főleg az lenne. Mert kérdezz meg atyádat és ő elmondja, üregeidet és ők elbeszélnek (Mos. V. könyv 32). Hisz mi még az első forrásból meríthetünk atyáinktól, akik élő szemtanúi voltak azon nagy eseményeknek, a kik vele végigküzdötték a dicső szabadságharcot, tőlük hallottuk és a mit a magyarok történetkönyveiben aranybetűkkel beiktattak, hogy gyermekeink ajkai az ő dicsőségét rebegjék, hogy az ő áldott emléke ragyogjon nemzedékről nemzedékre.

És most midőn a gondviselés Kossuth Lajos születésének 100-ik évfordulóját elérnünk engedte ezen történelmi nevezetes napon, mely hála érzés fogja el szívünket és ezért összejövünk Isten házában, hogy hála zengjünk a mindenhatónak, hogy megemlékezett rólunk és adott nekünk egy Kossuth Lajost, hazánk megváltóját, hazánk felszabadítóját és hazánk megmentőjét. Összejöttünk azért is, hogy áldozzunk annak a legnagyobb hazafi drága emlékének. Boruljunk le az ő szellemi nagysága előtt és rójuk le kegyeletos hódolatunk adóságunknak egy parányi részét.

Nemesak addig, a míg hazájában élt, a míg a szabadság zászlóját fennen lobogtatta, alkotmányunkért és ősi jogainkért önzetlenül és önmegtadással küzdött, hanem önkényes száműzetése idejében is, élete utolsó leheletéig nem szünt meg az ő felséges elveit hirdetni, terjeszteni és javunkat előmozdítani.

És ha az ő eszméi, a melyeket 1848-ban hirdetett, akkor rögtön nem valósulhattak meg, azért megáldotta a gondviselés hosszú élettel és elérni engedte látni azt, hogy az ő eszméinek egy jelentékeny része testet öltött.

Mindezt örök hála kötelezte le a magyar nemzetet és a míg egy magyar szív dobban ezen a földön nem szabad, de nem is lehet Kossuth Lajosról megfedkezni és az ő halhatatlan nevét mely kegyelet és tisztelet nélkül ajkunkra venni.

De mi mint zsidó hitfelekezet kettős és mélyebb hálaval tartozunk iránta, mert mindazon szabadelvi törvények, a melyeket a későbbi törvényhozás a zsidó hitfelekezet politikai és vallási egyenjogúsága érdekében hozott, mind az ő zászlaját ékesítették, s ő mondta ki először az 1849-ik évben a szegedi országgyűlésen. Üdv annak a kornak, a mely oly férfit nevelt, üdv annak a nemzetnek, a mely oly nagy hazafit mondhat magának és üdv annak az országnak, melynek története oly fényes alakkal gazdagodott és dicsekedhetik. Áldott legyen az ő emléke örök időkre, áldva és magasztalva legyen az ő neve nemzedékről nemzedékre Amen.

Kósa Mihály ünnepi beszéde az ev. ref. templomban.

Tisztelt ünneplő közönség!

Vallásos örömmel s a mi hitem és meggyőződéseim szerint ettől elválaszthatatlan iker testvér — hazafi örömmel üdvözlöm Önöket, e dicsőséges ünnepnapon.

Igen! ünnepe van ma a magyar hazának, a magyar nemzetnek. Egyházi, világi törvény nem tette ugyan azá, de ünneppé varázsolta a minden törvénytől erősebb hatalom: a honfiai lelkesedés, a lángoló honszeretet.

Hiszem, tudom, arcaikról olvasom le, hogy Önöket is honszerző, államalkotó, államfentartó, tróntörő, törvényt és vallást tisztelő dicső őseink hagyományos erénye a lángoló hazaszeretet indította arra, hogy ma, születése századik évfordulóján, hazánk nagyjai közül is a legnagyobbak, templomba seregelenek, halált adni a népek és nemzetek sorát intéző Gondviselőnek, hogy egykor nekünk ajándékozza Őt.

Egy hosszú század merült születése óta az enyészet tengerébe, mely sok nagy, dicső, halhatatlan férfiakat adott hazánknak; kik közül egyesek mint szellemóriások a tudomány világával, mások mint halált megvető, rettenthetetlen hősök, vért, életet áldozva törekedtek hazánkat szabad, független, önálló, miveltszorgatú fejleszteni, kiknek köszönhetjük, hogy „annyi balszerencse közt, oly sok vizsály után, megfogya bár, de törve nem, él nemzet e hazán”.

De mint a nap a többi égi testek közül, mint óriás tölgy a törpe fűszálak közül, úgy emelkedik ki, a korát megelőző, a korában élt és korát követő nagyjaink sorából, a mult századnak csodája, nemzetünk profétája, lánglelkű apostola, megváltója: Kossuth Lajos, a mi népek és nemzetek által bámult és irigyelt, büszkeségünk.

Oh zarándokoljunk el ma, születése századik évfordulóján, zarándokoljunk el lélekben a magyar nemzet Mekkájába, ahhoz, a szt. sírhoz, mely a világtörténelemben is páratlanul álló örvédelmi harcunk egyik vértanujának, s az elnyomatás szomorú napjai után létrejött kiegyezés halhatatlan megteremtőjének sírjai közt domborul, s tegyük le reá hálás kegyeletünk hervadhatatlan babékoszorúját.

Legyen ez az óra az önmegbecsülésnek kinyilatkoztatása, az elévülhetetlen érdemek elismerése, a halának és kegyeletnek őszinte nyilvánítása.

Nem érzem magamat tisztelt ünneplő közönség hivatotnak, annál kevésbé képesnek arra, hogy halhatatlan Kossuth Lajosunk minden jeles tulajdonait, elévülhetetlen érdemeit összeszedve kellően méltányoljam, erre az én fogyatékos erőm elégtelen, hiszen az ő élet-rajza egy századnak a történelme, melynek küzdelmeiből ragyogva, dicsőségesen domborodik ki az ő hatalmas alakja.

Tartozom azonban kifejezést adni, annak az elvitáztatlan történelmi igazságnak, miszerint hazánk újja születésének, jelenlegi alkotmányos életének Kossuth Lajos volt az ébresztő lelke, alapvetője.

Nélküle valószínűleg most is csak százados küzdelmekben tovább vérző, panaszkodó nemzet volnánk; de az ő profétai szeme felismerve, egyfelől az intézmények korhadtságát, másfelől a hatalom bizalmatlanságának kártékony hagyományait, láng szellemével, akadályt nem ismerő tetterével, belenyúlt a sors kerekébe, megindította azt a titáni küzdelmet, melyből — súlyos szenvedések, nagy áldozatok árán ugyan — de szerencsésen kibontakozott az alkotmányos Magyarország.

Emelhet a magyar nemzet Kossuth Lajosnak bármilyen emlékoszlopot, nem lesz oly nagy, oly maradó, mint a melyet Ő emelt magának, mert ez az emlékoszlop az új Magyarország.

Erős jogérzetének, elragadó szonoki erejének, páratlan munkaképességének, hajthatatlan tiszta jellemének örök bizonyosságai az 1848-iki törvények.

Tőle kell megtanulni úgy a jelen, valamint az utókor fiainak miként kelljen szeretni a hazát önzetlenül, miként kelljen munkálni annak boldogságát, önfeláldozó szeretettel mind haláláig; mert az ő élete a lángoló hazaszeretet ragyogó példája.

Hazájának áldozta fel magas szellemi tehetségeit bámulatos munkaerejét, személyes érdekeit, szabadságát — szóval egész életét. Türetlen felfröccst, elhagyatást, ette a hontalanság keserű kenyerét s mint Mózes hajdan az igéretföldre, csak bánatos szemekkel csak szívének szaggató kinjaival tekinthetett forrón szeretett hazája felé.

De hontalanul bár, idegen népek kenyerén élve, idegen nyelven beszélve és írva, mindig az ő vérebe fullasztott hazája felé fordult tekintete s lángoló szavával, Europa művelt népeinek tekintetét is hazája felé tudta irányítani, melyet csak megdicsőítve, csak sirjában nyerhetett vissza.

Oh de miért mérlegeljem az ég magasságát a tengernek mélységét! Hiszem és vallom, hogy Kossuth Lajos testi halála első ezredéünk sarkkőve vala, halhatatlan eszméi, jövő ezredéünk rendíthetetlen alapkövei.

Szelleme, nagy alakja, mely félszázadnál tovább

volt a magyar nemzet világító oszlopa, halhatatlanságának gyökerei ott fogodnak, ott táplálkoznak abban az örökké termékeny talajban, melynek neve: nemzet kegyelet, mely halhatatlan nevét átadja az örök-kevalóságának.

De i. t. ünneplő közönség nem elég am halálával, kegyelettel viseltetünk halhatatlan nagy hazánk iránt, azzal még koránt sem tettünk eleget; marad még egy elengedhetetlen szent kötelességünk! az Ő felséges példájának szemelőtt tartása s az általa szerzett, ára megfizethetetlen nemzeti kincseknek hűséges megőrzése.

Mert ne feledjük, csak az a nemzet lehet nagy, dicső, szabad, hatalmas, melynek fiai a nagyok, a jelek példáját szem előtt tartva, hozzájuk hasonlóknak igyekeznek lenni, ebben áll a tulajdonképeni hazaszeretet.

Oh bizony eszébe kellene hogy vegye ezt a haza minden polgára felekezeti, nemzetiségi tekintet nélkül. Halálával, kegyelettel kellene hogy emlegesse nevét hazánk nagyjai közül is a legnagyobbak minden igaz magyar honpolgár, annak nevét, kinek annyit köszönhet a haza, a ki annyi dicsőséget szerzett nemzetének. Az Ő nagy lelkében e magas szeszme élt: az egy-sé-g-es magyar nemzet megteremtése s ezért, valamint a világ megváltója a szeretet evangéliuma által az egész emberiséget úgy akarta egygyé forrasztani a haza minden ajku, minden hiti polgárát a szabadság egyenlőség és testvériség polgári Szent háromsága által.

Ennek megvalósulásáért, edes hazánk szellemi és anyagi felvirágzásáért, dicsőségesen uralkodó apostoli királyunk jólléteért emeljünk buzgó imát a megtartó, a gondviselő istenhez.

Ima után:

Nyugodjanak békén nagy szíved szent porai megdicsőült lélek edes hazánk, hősök vére által megszentelt hantjai alatt.

Miénk valék ez büszkeségünk, örökösöd a haza ez nyereségünk, el kellett vesztetnünk ez méltó fájdalomunk.

Oh tekints alá szeretettel az örökkévalóság fénylakából árván maradt fiadra s ott a kegyelem istenének trónja előtt kérd a népek és nemzetek sorsát intéző Gondviselőt, hogy árássa reánk a béke és egyetértés áldásait s a mit millió, meg millió kebel ohajt: tegye szabaddá, tegye szilárdá és boldoggá a magyar hazát. Amen.

Gr. Toldalagi Samu áldomása, melyet a banketten Ő Felsőjére, a Királynak mondott.

Uram! — Lelkünköl meritem a lelkesedést — szívünköl ragadom ki az érzelmeket, midőn arra szólítom fel önöket, hogy éltessek a Királyt!

Midőn a hazafiságot ünnepljük, megdobban lelünkben az ősi hagyományos magyar királyhűség és rajongással tör elő a szívekből: Isten tartsa — Isten áldja — Isten óvja Magyarok királyát!

Egygyé forrva a nemzettel, büszkeséggel és nagy lelke jószágának tetteivel vezeti és kormányozza nemzetünket Felkent Felsőjére Királyunk az ígéret földjén — a nemzeti fejlődés és hatalmi gyarapodás terén előre.

A létünk története — és jelen értelmi és érzelmi világunk osztatlan telje ékes bizonyossága annak, hogy mint igaz magyar honfiak: Királyunk iránt érzett hűségünkben és hódolatunkban akarunk élni és halni.

Midőn —! — tisztelettel hajolunk meg a honfi hazafisága előtt: hódolattal, szeretettel és lelkesedéssel tör ki szíveink inája Királyunkért és a dicsőséges Uralkodó házárt. — Ünneplés, hatalmas tiltakozásunk ez —! — azon felmerülhet aggály ellen mintha igaz magyar szíveinkben a Király iránti hűségünket és hódolatunkat bármi is e földön megintatni képes volna!

A haza polgárainak a hon érdekében kifejtett odaadásában és a Szt. Korona felkent Király iránti hűségében és hódolatában: egyformán, szétválaszthatlanul és osztatlanul — nemzeti létünk és boldogulásunk két hatalmas biztosítékát bírjuk.

Hódolatunk felséges Királyunk és uralkodó házunk iránt erőnk volt a multban — erőnk a jelenben is — és rendíthetetlen bizalmunk nemzetünk jövőjére nézve!

Felsőjére Királyunk nagy szívének bizodalma pedig, melyet a hon érdekében az ősi magyar erénybe helyezett: — nem szégyenülhet meg soha! — mert erős hitünk, hogy a magyar honszeretem is élni fog örökre!

Uram! Éljen a jelen biztosítéka, a jövő bizodalma — éljen felséges Uralkodó házunkkal felkent Urunk és Királyunk — éljen a „legelső magyar ember” — éljen a Király!

(Szünni nem akaró éljenzés és taps.)

Kossuth ünnep a vidéken.

Aninoszán. Hunyadmegye déli sarkán a román határ közvetlen közelében a salgótarjáni kőszénbánya részvénytársulat egyik szép bányatelepén Aninoszán szeptember 19-én lélekemelő ünnepélyek folytak le Kossuth Lajos születése 100 éves évfordulójának emlékére.

A különféle nemzetiség gyermekei délelőtt 9 órakor a már jelzett program szerint jól sikerült 19 számban áldoztak a világhírű szónok s nagy hazafi arczépe előtt. A tanulók előtt Vass Imre bányatelepi tanító méltatta Kossuth érdemeit s Rákossy Viktor remek fohászaival kérte a magyarok Istenét, hogy adjon magyar nemzete számára nehéz időkben ily lángszellemeket.

Este a bányazenekar és népzenezők közreműködésével és kíséretével Kossuth kivilágított képe előtt a tanuló ifjuság, a bányamunkások templomi áhitattal zengték el: „Isten áldd meg a magyart, a Kossuth himnuszát, Kerepesi temetőben van egy sir. Kossuth Lajos azt üzenté stb. stb. énekeket, közben Bakó Lajos bányatelepi tanító rövid, de remek beszéddei adózott Kossuth hervadhatatlan érdemeinek.

Elismeréssel kell adoznunk Kolleth János karmesternek, ki az alig három hónapos zenekart odaadó fáradtsággal vezetve, képessé tette ez ünnepély hatását prezíj játékával emelni.

Majd fáklyákkal ellátva zeneszóval vonultak végig a kivilágított telep hosszú utcáján, a legutolsó házánál kivilágított és megkoszorított Kossuth kép előtt, levett kalappal zengték el ismét: Isten áldd meg a magyart.

Hosszan kellene és lehetne leírni az ünnepély hazafias hatását, de azt mellőzve csak azt emelem ki, vajha minden rögön oly szellem hatott volna át e hazában, minő itt a fenkölt és hazafias szellemű bányatisztikar vezetése alatt terjedt el.

Aninosza, 1902. szeptember hó 19-én

hazafias tisztelettel:

Bakó Lajos,
bányatelepi tanító.

Lupényben. Lupény hazafias közönsége fényvel és igaz hazafias érzéssel áthatottan — lelkesedéssel ünnepelte meg Kossuth Lajosnak 100. születés napját.

Ott a végponton, hol 12—15 évvel ezelőtt csak idegen pásztorfúrulya, nyájkolompolás hallatszott, ma tiszta, hazafias lelkesedés lengi át a hatalmas bérceket, melyeket Kossuth bámulsztos szelleme tört át: beplántálta, felébresztette és megszilárdította a legtisztább, megdönthetetlen honszerelem élő oszlopát!

A fényesen sikerült ünnep, melyet, dicséretére a vezetőségnek! semminemű ellenszenv vagy rosszakarat nem zavart meg, este 8 órakor vette kezdetét. A casinói vegyes dalkar gyönyörű Hymnusa után Dr. Kaczander József casinói elnök tartotta megnyitóját. Eme magas színvonalon álló hazafiságában felemelő, lelkes hatású megnyitót valóban lebilincselte a közönséget, mire a vegyes dalkar a Kossuth nótát énekelte, melynek elegikus tüzét csak fokozta a jelen voltaknak hazafias, öröm könnyek hullása. Most előállott Szalánczy Zoltán s megtartotta ünnepi szónoklatát, méltatva és hűen esetelve Kossuth Lajost, a nagyok nagyját. Befejezésül a casinói dalkör elnekelte a Szózatot, s ezzel a megható ünnep véget ért.

Az ünnep után társas vacsora volt, melyen mintegy 80-an vettek részt.

Az első pohárköszöntőt Dr. Kaczander József casinói elnök tartotta, éltetve a legelső magyart: a királyt.

Szalánczy Zoltán Küllé Elemér igazgatót éltette. Ezt a felköszöntők sora követte: Buday János szép, lendületes beszédben Lupény község hazafias polgárságát, Mátyás Lajos pedig a jelen volt és távol maradt szép nemet, a hölgyeket éltette, Szalánczy Zoltán Buday Jánosra, végül Kekel József Dr. Kaczander Józsefre ültették poharukat.

A jó kedv és hangulat hajnalig uralkodott. — A példás renben lefolyt ünnepség sikeréért elismerés illeti a rendezőséget, de különösen Dr. Kaczander József casinói elnököt, ki mintegy lelket öntve a tagokba, meg nem szűnő, fáradhatlan buzgalma, hazafisága, a tette kész akarata erejével osztatlan becsülésünket kiérdemelte.

A közügyek iránti érdeklődés, a hazafiság ápolása, a nemzeti misszió teljesítő dalkörünk határos pártfogása és felvirágzása jellemzik e kiváló bajtársat, Dr. Kaczander József casinói elnököt, kit kérünk is, hogy ezen nemes, céltudatos működését a jövőre nézve is minél szélesebb mederben érvényesíteni, és az ennek megfelelő diadalt számunkra biztosítani meg ne szűnjön.

Említésre méltó a mi casinói vegyes dalkörünk, melynek kiváló praecisitással előadott énekarabjai valóban fölmúltak minden várakozást és oly elismerésben részesült, melyre büszkén hivatkozhat. Az előző estén megtartott főpróbán ugyanis a jelenvolt Réthi Lajos kir. tanácsos-, tanfelügyelő könnyezve hallgatta végig a gyönyörű Hymnust és oda nyilatkozott, hogy a Magyarok imáját ily mesteriesen élénkelve dalkörtől még sohasem hallotta. Köszönet ezért a dalkör tagjainak, de főképen a közreműködő hölgyeknek, kik fáradtságot nem ismerve, kitartóan vettek részt a próbákon, s tették az ünnepélyt oly magasztossá, mint a minő volt!

K. J.

Pujon. Kossuth Lajos születésének évszázados fordulóját Puj község hazafias lakossága is, az örökkévaló nagy szellemhez méltó módon ünnepelte meg.

A Salló Károly áll. tanító ügyes vezetése alatt levő helybeli dalárda a »Hymnus«-szal nyitotta meg az ünnepélyt, melyet a helyből és a vidékről egybegyűlt nagy közönség fennállva, igazi nemzeti áhitattal hallgatott meg. Azután id. Szilágyi Ferencz ügyvéd, 48-as honvédszázados lépett a pódiumra, hogy határos ünnepi beszédét elmondja. Majd Salló Károly szavalt egy alkalmi költeményt Pósatól. Ez a szavalt volt az ünnepély fénypontja, mert a remek szép költeményt szavalt oly nagy hévvel, művészetlel adta elő, hogy a közönséget valóssággal elragadta, sőt némelyek szemében könnyeket is fakasztott. A műsor 4. pontjaként Rákosi V. »Kossuth-fohásza« következett, melyet Ambrus Antal adott elő megfelelő ihlettel. Végül a »Tavas elnult« című Kossuth nótát énekelte a dalárda.

A lélekemelő ünnepély végével, közönséged volt, melyen Ő felségére Török Árpád főszolgabíró — olvasóköri elnök, a hazára pedig id. Szilágyi Ferencz mondtak lelkes toasztokat.

Boldog öröm tölti el szívünket, midőn innen Pujról az első hazafias ünnepélyről adunk számot. Vajha a hazaszeretet mostoha viszonyok között élő fájának első virágzását, örökre tartó bőtermés jutalmazná!

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Az új negyedév kezdetén tisztelettel kérjük azon t. előfizetőinket, kiknek előfizetése lejárt, hogy azt megújítani szíveskedjenek.**

— **Őszi közgyűlést tart** Petrozsény nagyközség képviselőtestülete folyó évi október hó 1-én délután, 30 számból álló tárgysorozattal. Az előjárás érre nézve a tárgysorozat részletes kitérítése mellett nyomtatott meghívókat bocsátott ki.

— **Egy tanítónő temetése.** Folyó hó 23-án d. u. 4 órakor kísérték örök nyugalomra az alig 8 évig működő tanítónőt, a fáradhatlan munkaerőt Homieskö Gizellát nagyszámu rokonai, ismerősei, a gymnasium ifjusága igazgatójuk és tanáraik, valamint az állami iskola növendékei tanítói vezetése alatt —, mindkét intézet tagjai fekete zászlóval élén, — az öröknyugalomra, a salgótarjáni társulat teljes zenekarának gyászindulói mellett. A halottaskocsit jobbról és balról uris családok fehérbe öltözött lányai és az ipartestület tagjai álták körül; az utóbbiak helyezték el a koporsót a sírba. — Gyönyörű koszorút küldöttek, övein kívül, a tanítói kar, a szt. Ferenczrendi nővérek és a Kántner család. A gyászszertartás után, melyet Rádik István esperes és a lupényi gör. kath. lelkész nagy segédlettel végeztek, Fekete József a tanítói kar nevében a sírnál a következő beszédet mondotta:

Ismét kevesebben vagyunk egygyel. Abból a nagy testületből, a nemzet napszámosságainak testületéből, mely a haladás lázas munkájában osztályrészt oly nagy arányban vette és veszi ki mindig: a kérelhetetlen halál a vasszorgalmu, a hivatását nemes ámbícióval teljesítő kartársnót áldozatává ejtette. Immár befejeztetett. Erős elhatározásod, tuluságzott buzgalmad, az emberi erőt felülmúló küzdelemben megtört: győzedelmességed az ádáz pusztító elem. Az édes anyai szeretet leggyöngédebb gondossága, minden megkísérelt segély, minden emberi tudomány, még rajongásig szerető tanítványaid imái is, mind-mind elenyésző kevésnek bizonyultak: pusztává téve a ház, mély gyászba börtve annak lakói. Immár besötétedett.

Egy pár perc és nemes porhüvelyed az anyaföldben pihen; nekünk csak az emlékezet marad, melyet a

nagyrabecsülés virágából font koszorúval fogunk kegyelettel időről időre megeleveníteni.

Minket pedig mindeneket egyformán szerető mindenható Isten, taníts ezen elköltözött pályatárs példájával az erény, az igazság és a pontos kötelesség útján tántoríthatlanul haladni előre, remélve a pontos kötelességnek jutalmát, az igazságnak diadalmát. Adj és nevelj sok ily napszámost e nemzetnek, kik szép elhivatásuknak megfelelően, életökben szerettek mint ő, halálukban tiszteltessenek mint ő!

Kedves kartárs! Isten veled! nyugodj békében, a viszontlátásra Isten veled!

— **Tanítót Petrozsénynek.** Megsírgetjük az állami népiskolához kinevezendő hetedik tanerőt; mert hogy mennyire czéltévesztett a tanügyi hatóság azon intézkedése, hogy a II-ik osztály kétrészre osztva fele délelőtt, fele délután járjon iskolába, a tapasztalat bizonyítja; ugyan is még nem volt lehetséges, hogy az osztály délutánra rendelt fele szeria, és szombat délután is feljárjon, pedig elhiszük, hogy minden intézkedés megtörtént ez irányban; már pedig a fennmaradó hat, esetleg hét óra alatt, vajmi keveset tanulhat az ezen időre utalt több mint hatvan gyermek.

— **Dicsőség az iparnak.** Örömmel közöljük szóról-szóra az aradi iparkamara hivatalos átiratait, mely a petrozsényi és járási ipartestületnek hathatos munkásságáért, a testület kebelébe tartozó iparosok korszerű haladásáért és a jövő iparosainak szorgalommal párosult törekvéseért jutott elismerésként osztályrészeül. Az iparkamara kerületébe tartozó városok ipartestületei közül egyiket sem ért ily nagy arányú kitérítés. Büszkék lehetünk a jelenben és a legszebbeket remélve tekinthetnek a jövőbe.

2. 646/1902 sz.

A tekintetes ipartestületnek!

Petrozsény.

Az alólírott kamara által Aradon az 1902. év augusztus havának 15—24-ike között rendezett első kamarai kerületi tanonez- és segéd munkakiállítás sikere érdekében igen tisztelt czimed odaadó fáradtságot volt szíves kifejezni. Nem mulasztjuk el, hogy az ipari munkaerők fejlesztését célzó törekvésük ezen támogatásért s azért a lelkes buzgalomért, melylyel székhelyén az ipari alkalmazzottaknak a kiállításban való részvételét előmozdította, a tárgyak egybegyűjtését és beküldését elősegítette a kamara elismerését és köszönetét fejezzük ki.

Aradon, 1902 szeptember hó 20-án.

Aradi kereskedelmi és iparkamara:

Kristyóri János
elnök.

Dr. Marsal Lajos
titkár.

Jeles kézimunkáért ezüst oklevelen kívül 3—3 korona jutalomban is részesültek:

Drotzinger Rezső, Emsz Resző, Huber Gyula, Schenk János és Varjassy István.

Jó kézimunkáért elismerő oklevéllel tüntetettek még ki: Bányai Lajos, Dán János, Droblies József, Gajdos Ede, Mille József, Máládaker István, Ruzs Ilyés, Radu Kira, Schemp Ede, Szikvák Ferencz, Schenk Lajos, Tauch Lajos, Vlaszák Fülöp;

Emlékkönyvt nyertek: Bacza Félix, Bone Henrik, Droblies Vincze, Gadó, Lajos, Gazda Adolf, Gruber Gábor, Hölcz Lajos, Magyarosy József, Mauksch Ferencz, Pál Ákos, Schreiel László, Schenk Manó, Szedlácsék József, Tokár Oszkár, Ulrich Ferencz, Vagner Pál, Venczel József és Oprea Béla.

— **Meghívó.** A róm. kath. hitközség f. é. október hó 5-én (vasárnap) d. e. 11 órakor a róm. kath. plebánián közgyűlést tart, melyre a tagok ezennel meghívotnak. Tárgy: gondnok választás.

— **Szivszielhűdés következtében** halt meg f. hó 21-én éjjel a posta előtt Vojnyásza Ruszu aggastyán. A kiszállott bizottság azt konstata.

— **Kinematograph.** Sikerülten, nagyközönség előtt mutatta be a The Amerikán biograph társaság műsorát a Wagner-féle szállóda nagytermében 26-án este. 27-én és 28-án este is játszanak ugyanott — új programmal.

— **Megkéselt család.** Nyika Petru és nejét f. hó 22-én este Montyán Gyorgye petrillai lakos a Lonyagyarmat felé vezető iparvágányon minden ok nélkül megtámadta és rajtok késsel súlyos sebeket ejtett.

— **Betörés.** Folyó hó 22-én éjjel Weiczner Móricz zöldségárus üzletébe ismeretlen tettesek betörttek. A Vertheim szekrényt elis mozdították helyéről, de az utcáról behatolt hangoktól megijedve eltűntek.

— **Nekünk is van!** Az óra tudvaleg olyan masina, mely a pontosságot szerető embert, munkájának beosztásában tájékoztatja, jó barátja, hű figyelmeztetője és ennél fogva nem csálja meg; ilyenek például az ugynevezett önvásárolta zsebórák, melyek ha nem jők, óráshoz viszszük s míg a rendes kerékvasgásba juthatunk a reparáció után, addig kénytelenek vagyunk a »közös-óra« intézőinek kedve szerint mérni az időt. Ez is megjárna, ha nem lennének olyan launások, mint az áprilisi idő, nem bánnánk, ha egy petrozsényi külön zónaidőt kényszerítenének reánk, mert nálunk sok minden lehet, de legalább lennének következtetések. A különbözet kiszámítását náluk nélkül is el tudnók végezni, hanem, hogy oly rendetlenül járják a községünkben levő »irányadó« toronyórát, mely mindennap százával ejti tévedésbe az iskolásgyermeket, ez talán még sem helyes, hisz ez által zavart okoznak a rendes tanuló és tanulni vágyó ifjúságnak. Na ugyan hivatkozhatnak arra, hogy »ugy jár mint az óra.« Tehát nagyon »pontos« Ilyet mutat, mást kognat. Jobb volna, ha nem volna, vagy legalább ne üttetnék, a másúait úgy is csak a szél hajlja. Milyen kellemes helyzetbe lehetne juttatni a bennfeneseket, ha délután egy órai ebédre meghívna valaki őket és már 12 órakor megjelenének, mert hát: »Rend a lelke mindennek!«

— **Orvosi körökben** már rég ismert tény, hogy a Ferencz József keserűviz valamennyi hasonló vizet, tartós hashajtó hatása és említésre méltó kellemes ízénél fogva, már kis adagban is tetemesen felülmul. Kérjünk határozottan Ferencz József keserűvizet.

— **Hazaifas ünnep** lesz Vulkánban október hó 11-én. Ekkor adja ugyanis át Lotter József vesztgló-intézeti főnök és Karácsonyi Károly pénzügyi szemlész azt a gyönyörűen kiállított vas-rácsot, melylyel sikerült nekik 25 folyóméter hoszban bekeríteni nagy fáradsággal és sok utánjárással, de igaz hazafiai érzéstől vezéreltetve mindig, — az eddig pusztán állott és sok szennynek kitétt milleniumi emlékoszlopot, mely hirdeti időközön és enyészeten a Kendeffy család egyik tagjának hőstettét. A vasrács költségének fedezetéhez hozzájárultak még: Rotter József 6 kor. Rosenthal Manó 1 kor. Mátyásosvasky József 40 fill. Moldován Sándor 1 kor. Zanini Luigi 1 kor. Dr. Kalman 1 kor. Krezka 2 kor. Kuun 1 kor. Klein örmester 1 kor. Börriner esendör 50 fill. Fodor esendör 50 fill. Elsas 1 kor. Domsa 50 fill. Sztojka Béla 1 korona. Összesen: 17 kor. 90 fillér; főösszeg: 178 kor. 40 fillér. Ezen összegből Lotter József gyűjtése 84 kor. 90 fillér. A vasrácsot Ujvári Ede petrozsényi mű- és építő lakatos készítette kovácsolt vasból, ki a költségekhez hazaifas lelkesedéstől áthatva 40 koronával járult hozzá. 11-én este Salamon Ignác nagytérképében banket és táncmulatság lesz.

Magyar orvosok nyilatkozatai.

Dr. Kézmárcsly Tivadar, Budapest, az egyetemi szülészeti kóroda igazgató-tanára. „Kórodámon a Ferencz József keserűviz kiterjedt alkalmazás alapján, a legkedveltebb hashajtók sorába emelkedett. Kiváló előnye, hogy gyermekágyasok szívesen veszik s hogy kitűnő hatása, minden kellemetlen mellékünet és következmény nélkül, biztosan és rövid idő alatt nyilvánul.“

Dr. Gebhart Lajos, Budapest, egyetemi tanár és a székesfőváros tisztí főorvosa. „Rendkívül kedvező vegyalkatrészeinél fogva könnyen vétethetik és a többi budai vizekhez aránylag kevesebb mennyiségben és rövidebb idő alatt hoz kedvező eredményt létre, minél fogva mint igen hatásos levezető és hashajtóviz kiválóan ajánlható.“

Dr. Tauffer Vilmos, Budapest, egyetemi ny. r. tanár. „A Ferencz József keserűvizet mint kitűnő hashajtót, különösen gyermekágyasoknál a legtöbb sikerrel rendelem.“

Dr. Hertzka Károly, Budapest. „Ezen sem a bel-, sem a külföldi keserűvizek által elért kénsavas sókban dús keserűviz, melyből csak a fél mennyiség a többi keserűvizekhez arányosítva, a kívánt hatás elérésére szükségeltetik, még a leggyengébb szervezetű személyek által is szívesen vétetik. Ehhez hozzájárul még az ezen keserűvizben foglalt szénsav, mely megfelelő töltő módszer által a palackokban megőriztetik. A „Ferencz József“ keserűviz a többi ugynevezett „budai keserűvizek“ közt, a legrövidebb idő alatt az első helyet foglalta el.“

Felölös szerkesztő: Nagy Miklós.

Kiadótulajdonos: Figuli Antal.

Butor eladás.

Van szerencsém a helybeli n. é. közönségnek becses tudomására hozni, hogy az összes **szoba- és konyha-butoraimat** eladom.

Petrozsény, 1902. szept. hó 20.

Mannheim F. férfi-szabó.

 Billigste Bezugsquelle guter
UHREN mit 3 jähr schriftlicher
 Garantie.

HANNS KONRAD
 Uhren- und Goldwaren - Exporthaus
BRÜX Nr. 331 (Böhmen).
 Eigene Werkstätten für Uhren Erzeugung und Feinmechanik.
 Gute Nickel-Rem.-Uhr . . . fl. 3.75
 Echte Silber-Rem.-Uhr . . . 5.25
 Echte Silberkette . . . 1.20
 Nickel-Wecker-Uhr . . . 1.75
 Meine Firma ist mit den k. k.
 Adler ausgezeichnet, besitzt gold. und silb.
 Ausstellungsmedaillen und tau-sende
 Anerkennungsschreiben.
 Illustr. Preiskatalog gratis und franko.

Egy szakképzett nevelő

uri családnál elvállal zongoratanítást, esetleg előkészít magántanulókat bármely osztályra, ad magyar, német és franczia órákat.

Tudakozódások a kiadóhivatalba intézendők.

1120/1902.

végrh. szám

Árverési hirdetemény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a körösbányai kir. járásbíró 1902. évi V. 526/1 számú végzése következtében Dr. Fischer Jákó ügyvéd által képviselt Kramer Antal végrehajtatók javára, J. V. Ehrenberg petrozsényi lakos végrehajtást szenvedett ellen 168 kor. — fillér s jár. erejéig 1902 évi július hó 14-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 680 kor. — fillre becsült következő ingóságok, u. m.: 1 kerékpár és férfi ruhák s felöltő nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a puji kir. járásbíró 1902 V. 795/2 számú kiküldő végzése folytán 168

kor. — fill. tőkekövetelés, ennek 1902 évi május hó 16-ik napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 104 kor. 35 fillérben bírólág már megállapított költségek erejéig Petrozsényben alperes lakásán leendő eszközlésére **1902. évi október hó 8 napjának d. u. 3 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. LX. t.-cz. 107 és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nem nyertek volna, jelen árverés az 1881 évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Pujon, 1902 évi szept. hó 10-én.

Rácz József,

kir. bír. végrehajtó

Értesítés.

Az izraelita hitközség tagjai ezenel értesítetnek miszerint a templomi ülések bérletéről **f. hó 28, 29 és 30-án Herman Adolf** hitközségi pénztárnoknál gondoskodni szíveskedjenek. Ez alkalommal az ülés tulajdonosának nevét tartalmazó táblácskákért 1 kor. 40 fill. is fizetendő.

Ezen határnapon túl a templom-ülések tekintet nélkül a régi bérletre a jelentkezés sorrendjében fognak bérbeadatni.

Gross Hermann

hitközségi elnök.

Kiadó üzlethelyiség.

Haszonbérbe adom a **főutra nyíló** azon üzlethelyiséget a hozzá tartozó lakással együtt, melyben ez ideig Seidenfeld Lipót ur lakik **1902 évi november 1-től kezdődőleg.**

Petrozsény, 1902 szept. hó 27.

KRAUSZ JÓZSEF.

TEMETKEZÉSI-VÁLLALAT

PETROZSENY

elvállal mindenféle temetések, ravatalokat világítással együtt úgy helyben, mint vidéken is, és pedig a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivitelig.

A „**TEMETKEZÉSI VÁLLALAT**“ Petrozsényben raktáron tart dús választékban érc- és fakoporsókat, továbbá finom nickoporsókat, sarkopogót, mindenféle szemfedeleket, érc-, és művirág koszorúkat, szalagokat, viasz- és szurokfáklyákat. Fakoporsók 2 koronától kezdve feljebb, érczkoporsókat gyermekeknek 14 koronától feljebb, nagynak 1 ol nagyságban 70 koronától feljebb 400 koronáig

a „**TEMETKEZÉSI-VÁLLALAT**“

Petrozsényben

elvállal kápolnák, termek, szobák bevonását gyászszal, hullák elszállítását és hozatálát, szóval minden a temetéshez szükségeltetett kellekkel.

Sürgönyezim : Temetkezési vállalat Petrozsény.

9-20

A gyászeset megtörténtével, a hozzátartozók bármilyen módon tett értesítésére — **vidékre is** — a lehető legrövidebb idő alatt az intézet megbízottja tiszteletét teendi a rendelmény átvétele végett és gondoskodik annak gyors és pontos kiviteleről.

Egy egyszerű temetéshez szükségelt kellekek, ugymint koporsó, szemfedél, párna, lepedő 16 koronától feljebb.

Gyermek temetéshez ugyanaz 8 koronától följjebb.

Vagyok mély tisztelettel:

Sárosy József.